

ਆਰ.ਐਸ.

ਸਿਵਲ ਸਮੀਖਿਆ

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ. ਸਾਹਮਣੇ

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਨੰਗਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ

1960 ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੰਬਰ 85-ਡੀ.

12 ਮਈ 1966

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 (1953 ਦਾ IV) ਧਾਰਾ. 64(3)-ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਜੱਜ, ਪਲਵਲ ਨੂੰ ਇਜ਼ਰਾਹ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਪਲਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਾਲ ਕਾਜ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ, ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਲ ਕਾਜ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਕੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਵਾਚਿਆ, ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(1) ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64(3) ਧਾਰਾ 38, 39 ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਹਿੱਸਾ ਇਕੱਲੇ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਰਟ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਜ਼ਰਾਹ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਨੰਗਾ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਜ਼ਰਾਹ ਲਈ ਹੁਕਮ ਭੇਜਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਪਲਵਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਅਸੇਤੀ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ, ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇ" ਸ਼ਬਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਬਦਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਦਿਆਲੀ ਰਾਮ ਪੁਰੀ, ਜੱਜ, ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ, ਅੰਚ. ਅਕਤੂਬਰ, 1959, ਫੈਸਲਾ -ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਜ਼ਰਾਹ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ

ਪੀ.ਸੀ. ਖੰਨਾ, ਵਕੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਹੰਸ ਰਾਜ ਧਵਨ, ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ,

ਨਿਰਣਾ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.-ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1960 ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 85-ਡੀ, 86-ਡੀ, ਅਤੇ 87-ਡੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਸਵਰਗੀ ਦਲ ਚੰਦ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1953 ਦੇ 4 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਅਸੇਤੀ ਅੱਗੇ। ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਦਲ ਚੰਦ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹਰੀ ਚੰਦ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨੋਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਲਵਲ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਲਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਸੱਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪਲਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੈਅ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਨਿਰਣਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ. ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਲਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 55 (ਡੀ) ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਮਿਤੀ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1959, ਸ੍ਰੀ ਦਿਆਲੀ ਰਾਮ ਪੁਰੀ, ਜੱਜ, ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਇਜ਼ਰਾਹ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਸੀ. ਖੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਲਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਜ਼ਰਾਹ ਲਈ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64(3) ਦੁਆਰਾ ਪਲਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 64 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

- "64. (1) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਪੰਚਾਇਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਰਜ ਕਰੇਗੀ।
- (2) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
- (3) ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਦੀਵਾਨੀ ਜਾਂ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇ।"

ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 64 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦਾ ਅੰਤ "ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਆਫ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼, ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਤਹਿਤ ਇਹੋ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਖੰਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਾਦਲਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਹੈ

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਨੰਗਾ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਤਬਾਦਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ "ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੁੰਦਾ" ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ . ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਸ਼ਬਦ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ" ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ "ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ।" ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ "ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ" ਮੈਨੂੰ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ" ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਖੰਨਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਿਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਖੰਨਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਜ਼ਰਾਹ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਕਹੇ ਕਿ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

"ਇਸ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ....."

ਸ੍ਰੀ ਖੰਨਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਕ ਦੀ ਵਾਕੰਸ਼-ਵਿਗਿਆਨ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਾਕੰਸ਼ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਧਾਰਾ 64(3) 'ਪਾਵਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅੰਤਰ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 (1) ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 (3) ਧਾਰਾ 38, 39 ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਹਿੱਸਾ ਇਕੱਲੇ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਰੈਵੀਨਿਊ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਲਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਦੇਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੰਡੇਥ ਸੰਕਰਨ ਨਈ ਬਨਾਮ ਕਾਰਾ-ਇ-ਕੁਝਾਕੇਪ੍ਰੇਥ ਅਚੂਥਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸਿਫ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1889 ਦੇ ਮਦਰਾਸ ਵਿਲੇਜ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਅਦਾਲਤ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਾਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਨਸਿਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਅਤੇ 67 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

- "66 (1) ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸਿਫ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ
- (ਏ) ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ; ਜਾਂ
- (ਬੀ) ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਹੈ; ਜਾਂ
- (ਸੀ) ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸਿਫ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
- (2) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸਿਫ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣ ਲਈ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
- (3) ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"
- "67 ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸਿਫ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ।"

ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

(1) 73 ਆਈ.ਸੀ. 793

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਨੰਗਾ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਇੱਥੇ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਧਾਰਾ 66 (1) (ਏ), (2) ਅਤੇ (3)/ਧਾਰਾ 67 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਜ਼ਰਾਹ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਤਬਾਦਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਮਦਰਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਲਵਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਅਸੇਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 (3) ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਜ਼ਰਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇ" ਸ਼ਬਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਤਬਾਦਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 (3) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 55 (ਡੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਲੰਮੀ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ,

ਇਸਲਈ, ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਦੁਆਰਾ: ਸਰਵੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ